

Så derfor er mit spørgsmål til hr. Anders Fogh Rasmussen, som jeg også stillede før: Hvad er Venstres bud på situationen nu? Er det en opfordring til regeringen og økonomiministeren og udenrigsministeren og alle dem, der laver de her propagandapjecer, om at stoppe det her misbrug nu og trække pjecerne tilbage, eller er det bare et forsøg på at latterliggøre det nu: Herregud, i denne her sag gør det ikke så meget, men i alle de andre sager, som Venstre har rejst, hvor der er misbrug fra regeringens side af embedsmændene, dér var det søreme meget, meget alvorligt ment, og dér skulle man virkelig gøre noget ved det. Hvad er Venstres bud?

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Keld Albrechtsen og derefter hr. Anders Fogh Rasmussen. Og jeg har stadig væk seks korte bemærkninger tilbage.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for, at hr. Anders Fogh Rasmussen klart vedkender sig og står ved de udtalelser, som han er citeret for i Politiken i dag, nemlig hans meget klare kritik af regeringens pjecer.

Så mener hr. Anders Fogh Rasmussen, at vi er hyklere og alt muligt, men lad os se bort fra en debat på det der skældsordsplan, og så lad os i stedet for hæfte os ved de meldinger, der kom, også fra hr. Holger K. Nielsen og fra hr. Kristian Thulesen Dahl, på baggrund af, at hr. Anders Fogh Rasmussen efterlyste, at vi må have nogle retningslinjer for, hvordan vi sikrer, at den til enhver tid siddende regering bruger embedsmandsapparatet til at give saglig, neutral information til borgerne og ikke partipolitisk propaganda.

Og jeg opfatter det sådan, at Venstre har nogle eksempler på andre ting, hvor det sket. Det kunne være »Danmark som foregangsland«, altså det propagandamateriale, som regeringen lavede i sin tid. Vi er helt indstillede på fra Enhedslistens side at gå ind og være med til at udforme sådanne retningslinjer, og der tegner sig jo faktisk muligheden for et flertal i Folketinget, der kan træffe en beslutning af den art, og det synes jeg da er fint.

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Jeg skal blot sige til hr. Villy Søvnald, at mine udtalelser om respekt for afgørelsen den 28.

september hverken er tvunget af nogen nødvendighed eller tvunget af noget som helst andet fra min side end en dybtfølt respekt for, at når vi beder den danske befolkning træffe en afgørelse, så må vi selvfølgelig også som politikere respektere den afgørelse, og så kommer vi ikke rendende med et krav eller et ønske om, at der så skal holdes en folkeafstemning et års tid efter for at omgøre det, som vi var utilfredse med.

Jeg kan ikke sætte årstal på, hvornår tiden så er inde til på ny at træffe den beslutning. Hvem kender fremtiden, hvem ved, hvad befolkningen eller politikerne måtte ønske i fremtiden? Jeg synes bare, det er vigtigt at sige, at selv om det skulle blive en afgørelse, der går imod vores anbefaling, vil vi selvfølgelig respektere den.

Må jeg så sige til hr. Thulesen Dahl og hr. Keld Albrechtsen: Det er altså meget svagt, at den eneste, man kan føre frem i en debat om en meget, meget vigtig afgørelse for Danmarks fremtid, er det, som hr. Keld Albrechtsen kalder en pjecesag. Jeg har sagt, hvad jeg mener om det. Og jeg kan sige til hr. Thulesen Dahl, at jeg agter overhovedet ikke at foretage mig noget konkret i denne her sag. Hvad vil hr. Thulesen Dahl gøre? Trykt er jo trykt; de ligger her. Vil hr. Thulesen Dahl have gjort disse pjecer til et samlereobjekt ved at forlange dem destrueret og gjort ekstra interessante? Ja, det kunne hr. Thulesen Dahl da opnå, hvis han forlangte, at nu skulle fru Lise Nørgaard og dronning Margrethe kastes på bålet.

Altså ærlig talt: Det er jo ikke seriøst – det er ikke seriøst. Jeg gentager, at vi kunne måske godt have været skånet for at give nejsiden det dér at rejse rundt med, men jeg kan altså ikke tage det helt alvorligt.

Og må jeg så sige for en ordens skyld: Jeg har ikke ét kritisk ord at sige om det, der står i pjecerne. Jeg er enig i hvert et ord, der står. Jeg er enig i alle synspunkterne. Jeg har bare det synspunkt, at en regering skal være meget, meget forsigtig, når det gælder brug af offentlige midler til publikationsvirksomhed. Man skal, om jeg så må sige, holde sig mindst 2 meter på den rigtige side af den grænse, vi alle sammen ved er lidt uklar og lidt usynlig. Og det er blot det synspunkt, jeg har givet udtryk for.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har nu følgende tilbage, der har bedt om korte bemærkninger: hr. Søren Søndergaard, hr. Holger K. Nielsen, hr. Klaus Hækkerup, hr.